

1866-06-24

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Stockholm

Omtalte personer:
Jørgine Aggersborg
Susette Cathrine Holten
Georgia Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD

Susette Skovgaard er sløj. Vejret er ustadigt.

TRANSSKRIFTION

Mappe 4 nr. 18

Den 24de (Juni 66 skrevet til med blyant)

Min egen kjære Mand!

Mon jeg skal sende dette afsted, eller vente paa Brev fra Dig? Jeg vil see det an til i morgen, men ellers er det vel Synd at lade Dig vente længere, for Du længes jo ogsaa, veed jeg jo godt.

Har Du havt meget daarligt Veir? Hvor jeg nu længes efter at høre om Touren; men nu maa der jo ogsaa komme Brev. Du har vel truffet Frederiksen og igjennem ham hørt lidt.

Der er ikke videre at fortælle dennegang. Tiden er gaaet saa jævnt og godt og smaat, nogle Dage med rigtig koldt Veir og Regn og nu igjen straalende Solskin. Tante Gine er her. Igaar kom Maren med sin Dreng, som er en flink, mild Tamp, og saa træffer det sig saa uheldigt, at Katrine

-2-

ikke er rigtig rask, hun er blevet forkjølet i det daarlige Veir og igaar Aftes havde hun Feber, jeg troer dog det er en deel bedre i dag, og hun har ogsaa spadseret med Maren, og Maren er henrykt over hende, saa sød hun er og saa pænt hun er klædt paa, og saa meget Legetøi, hun hat faaet saa hun kan see, hun ikke er Stedbarn; men det var jo forskrækkeligt saa hun havde forandret sig, saa Maren ikke vilde have kjendt hende paa andet Sted, det havde hun aldrig troet. Maren har saamænd ikke forandret sig; hun er meget taknemmelig fordi jeg har truffet paa hende og sendt hende lidt, og for at Du vilde betale Reisen o s v. Jeg seer meget lidt til dem i

-3-

Klasen, jeg veed ikke hvordan det er, men om aftenen naar jeg først skal have Børnene til Ro, bliver det for sent at gaae derover og om Dagen gider jeg ikke rørt mig af Pletten, jeg har det alt for godt her, jeg troer jeg groer helt fast.

Jeg var hos Høyens i dag efter Kirken, der var ingen andre; Høyen var inde og vi fik en rigtig hyggelig Passiar om alt Slags, han var rigtig elskværdig.

Den 25de

Det slog til, saa nu veed jeg at Du er i Stockholm, min kjære lille Mand. Du taler slet ikke om Veiret, saa kan I ialfald ikke have havt det saa afskyeligt

som vi har, for det var til at lægge i Kakkelovnen i; men nu er det igjen
straalende deiligt.

Det skal jo nok blive rart at høre noget mere udførligt af Din egen Mund,
for Reise-

-4-

-beskrivelse kan man de ikke kalde Dine Breve skjønt de heller ikke er bar
Følelse. Naa da! Meer kan man jo ikke vente sig af Dig, men naar man har
Dig, kan man da spørge til, maa faae Rede paa alt.

Naar Du nu har saa mange Smaasten til Kim, saa maa Du dog ogsaa have
en Smule til Niels og Tøsen, det behøver jo ikke at være meget, men ellers
bliver det saa fattigt.

Katrine er igjen fuldkommen flink, saa Maren faaer seet hende i al sin
Glans; Maren bliver nok til i morgen.

Ja! saa vil jeg sige farvel for denne Gang, naar Du skriver kan du sige, om
Du vil have flere Breve.

Din G.

Du kan da kjøbe et Par Strømper.

Jen 24de Juni 66

Min egen kjære Mand!
men jeg skal sende dette afsted,
eller vente paa Brev fra Dig?
jeg vil see det en til imorgen,
men ellers er det vel Lynd
at lade Dig vente længere, for
Da længes jo ogsaa, uddig jo godt.
Har Du haadt meget dandigt
Her? hvor jeg en længes efter
at høre om Touren; men en maa
der jo ogsaa komme Brev. Da
har vel truffet Fredrikken og
igjennem ham hørt lidt.

Der er ikke videre at fortælle
denne gang, Tiden er gaaet for
jovnt og godt og jævnt, nogle
Dage med rigtig faldt koldt
Vind og Regn og en ypperlig stund
ende Solskin. Tante Gine er her.
Igen kom Haven med sine
Drenge, som er en flink, mild
Tamp; og jeg tropper det
sig for uheldigt, at Katrine

ikke er rigtig rødt, hun er blest
fortyødet i det sædvlige Tør og
igår efter havde hun Tøler, jeg
troer dog det er endel bedre
idag, og hun har også spildt
med Maren, og hører er hun
rygt over hende, for såd hun
er, og for pleet hun er klædt på
og for meget Ligt til: hun har
fræet, for hun kan se, hun
ikke er Stedboer; men det
var jo forferkeligt for hun
havde forandret sig, for hører
ikke vilde have ejendte hende
med andet Tør, det havde
hun aldrig troet. Maren har
jaemten ikke forandret sig, hun
er meget taknemmelig fordi
jeg har kuppet for hende og
sendt hende Ligt, og for at
Du vilde betale Resten o. s. v.
Jeg ser meget Ligt til dem:

Klæder. Jeg har ikke hørdet det
er, men om Løften har jeg først
skal have Børnene til Os, blive
det for sent at gæse dem om
om Dagen gik jeg ikke rødt mig
af Platten, jeg har det ilt for godt
der jeg tror jeg groer helt rødt.
Jeg var hos Høgers idag efter
Kirken, der var ingen Andren,
Høgen var rødt og vi fik en
nyttig hyggelig Passer om alle
Ligt, hun var rigtig afstændig.
Om 8te Det stod til, for nu med
Jeg at Du er i Stockholm, min
Kære lille Tør. Du taler flæk ikke
om Løvet, for kan I i Alfeld ikke
have hørt det for affkøligt
som vi her, for det var til at
Lagge i Raskholavner i; men
nu er det igtig stordende de Ligt.
Det skal jo nok blive rødt
at høre meget mere utroligt
af Din egen Mund, for Rejse

beskrivelse kan man da ikke
kalde Dine Breve, kjönt de
heller ikke er bare Falske. Na
da! men kan man jo ikke vente
sig af Dig, men ^{naar} (man har Dig, kan
man da spørge til. man faar
Aede paa alt.

Nar Du nu har faa mang Læs-
steen til Kom, ja man Da dog
ogke have en Smule til Niels
og Tøse, det behøver jo ikke at være
meget, men ellers bliver det ja
fattigt.

Katrine er igjen fuldkommen
flink ja Maren faar hendes at
ja i al sin glæde; Maren bliver
nok til imorgen.

Ja! ja vil jeg lige savel for
denne gang, naar Du skriver kan
Du se om Du vil have flere
Breve.

Dine

Du kan da kjøbe Dig et Par Strøper